

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE DAGEN VAN LEOPOLD MANGELMAN

toneelspel in twee delen

1880
door

Arnon Grunberg

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
1999
Nr.2586

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens bvba
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens bvba worden gestuurd.

Enkele dagen voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteursrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot: International Theatre Bookshop-Amsterdam

TARIEFCODE A2

© 1999 Toneelfonds J. Janssens/Arnon Grunberg

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

1.

LEOPOLD MANGELMANN

MEVROUW MANGELMANN

MENEER MANGELMANN

DEEL I

LEOPOLD MANGELMANN

Is het feest?

MEVROUW MANGELMANN

Eten is altijd een feest.

MENEER MANGELMANN

Jouw eten niet.

Eet toch maar op. Dat doe ik ook.

LEOPOLD MANGELMANN

Is dat nou feest.

MEVROUW MANGELMANN

Het is nieuwjaar. Daarom branden de kaarsen. En daarom eten we ook de honing, dat het een zoet jaar wordt. Eet nu maar door, anders wordt het koud.

MENEER MANGELMANN

Kunnen jullie een moment stil zijn, ik hoor niets.

LEOPOLD MANGELMANN

Ik kan niet slikken. Het zit hier vast.

MEVROUW MANGELMANN

Hoor je dat, je zoon zit weer vast. Jij wilt toch leven. Dan moet je ook eten. Drink wat water.

LEOPOLD MANGELMANN

Het zit vast.

MENEER MANGELMANN

Stilte.

MEVROUW MANGELMANN

Als je niet eet moet je naar het ziekenhuis. Dan krijg je een slangetje door je neus.

MENEER MANGELMANN

Stilte. Dit is belangrijk. Dit is een extra uitzending over Schleyer.

MEVROUW MANGELMANN

Wat kan mij die Schleyer schelen. Je zoon wil niets doorslikken. Vanaf zijn geboorte wil hij niets. Om ons te pesten. Laat die Schleyer doodvallen, zorg dat je zoon zijn mond opendoet.

MENEER MANGELMANN

Je moeder doet een beetje vreemd, dat komt omdat ze tussen de barbaren heeft gezeten. Daar kan zij ook niets aan doen.

MEVROUW MANGELMANN

Eet tenminste de groente en de soep. Ik ben vanaf gisteren met die soep bezig, ik heb haar helemaal voor je ontvet, weet je dat.

LEOPOLD MANGELMANN

Dat weet ik.

MEVROUW MANGELMANN

Eet nou. Ik smeek het je. Ik bid het je. Toen ik geelzucht had kreeg ik een extra rantsoen jam. Dat heeft me het leven gered. Eet nou.

LEOPOLD MANGELMANN

Ik heb geen geelzucht.

MEVROUW MANGELMANN

Als je niet eet kan je alles krijgen.

MENEER MANGELMANN

Ik kan niets verstaan.

MEVROUW MANGELMANN

Je vader is stokdoof. En jij wordt later ook doof. Want je bent net zoals je vader.

LEOPOLD MANGELMANN

Later wil ik niet meer dit soort groente eten.

MEVROUW MANGELMANN

Wat je later doet kan me niets schelen, maar nu ga je kauwen. Kauw. Kauw. Kauw eindelijk.

LEOPOLD MANGELMANN

Later wil ik in de krant.

MEVROUW MANGELMANN

Ongeluksvogel. Alleen doden komen in de krant. Of misdadigers met hun honden.

MENEER MANGELMANN

Doden komen niet in de krant, die komen op een massamonument.

LEOPOLD MANGELMANN

Ik wil geen massa-monument. Ik wil een eigen monument.

MEVROUW MANGELMANN

Dan moet je nu slikken. Slik. Slik. Oh god laat hem slikken.

LEOPOLD MANGELMANN

Het zit vast. Ik stik.

MENEER MANGELMANN

In Amerika schijnen ontzettend veel mensen in kippepootjes te stikken. Pas maar op hoor. Pas op.

LEOPOLD MANGELMANN

Ik moet het uitspugen.

MEVROUW MANGELMANN

Moet je kijken. Dat is niet meer menselijk. Dat mag ik allemaal weer wassen. Je zoon is een beest, net als jij.

MENEER MANGELMANN

Je moet je hand ervoor houden.

LEOPOLD MANGELMANN

Ik was bijna gestikt. Zagen jullie dat. Het was bijna gebeurd.

MENEER MANGELMANN

Ruim af. Ruim in godsnaam af.

Dat kan je buitenshuis niet doen hoor.

MEVROUW MANGELMANN

We hebben nog taart en cake.

LEOPOLD MANGELMANN

Is het feest nog niet klaar.

MEVROUW MANGELMANN

Ondankbare hond. Ik heb de hele nacht staan bakken.

MENEER MANGELMANN

We doen ons best. We doen ons best. We eten nog wel een stukje.

MEVROUW MANGELMANN

Ach kijk nou. Dit tafellaken was nog van mijn ouders, dat heeft mijn moeder nog geborduurd. Weet je wel wat dat tafellaken allemaal heeft meegemaakt en daarop heb jij nu gekotst.

LEOPOLD MANGELMANN

Ik heb niet gekotst, ik stikte bijna. Ik zit vast, ik ben aan het stollen.

MENEER MANGELMANN

Dat is psychosomatisch hoor. We moeten hem laten onderzoeken.

LEOPOLD MANGELMANN

Maar dat vlees is rauw.

MEVROUW MANGELMANN

Dat is het toppunt. Mijn vlees rauw. Dat vertel ik iedereen. Hoe jij je ouders het graf in treitert. Dat komt nergens voor, nergens.

MENEER MANGELMANN

Dat is een goed idee. Dan moet je ook iedereen vertellen dat hij nog niet naar de wc gaat, maar poept op een potje naast de verwarming.

MEVROUW MANGELMANN

Hij kan niet naar de wc, daar wordt hij ziek. Je weet toch hoe je zoon is, hij wordt overal ziek.

LEOPOLD MANGELMANN

Ik ben ziek.

MENEER MANGELMANN

Geen taart meer voor mij, ik kan geen taart meer zien.

Ik moet naar bed. Ik moet onmiddellijk naar bed.

MEVROUW MANGELMANN

Nu mag ik zeker de hele taart alleen opeten.

Waar ben ik in terecht gekomen, in wat voor verschrikking
ben ik terecht gekomen.

MENEER MANGELMANN

Ik heb een schnaps nodig.

MEVROUW MANGELMANN

Schreeuw niet. Denk aan de bureu. We kunnen ons geen
geschreeuw permitteren.

MENEER MANGELMANN

Jij schreeuwt.

LEOPOLD MANGELMANN

We schreeuwen altijd.

MENEER MANGELMANN

Dat kind heeft gelijk.

MEVROUW MANGELMANN

We hebben nog niets gezegd. Laten we vanavond in gods-
naam een paar gebeden zeggen. Anders kook ik nooit meer
voor jullie.

MENEER MANGELMANN

Zeggen jullie wat jullie moeten zeggen en doe het snel.

MEVROUW MANGELMANN

Ik had nooit met die vent moeten trouwen.

MENEER MANGELMANN

Ga toch naar je familie in Schotland of Argentinië of
Jeruzalem. Jouw familie heeft zich toch over de hele wereld
verspreid.

LEOPOLD MANGELMANN

Volgend jaar in Jeruzalem.

MEVROUW MANGELMANN

Dat zeggen we vanavond niet.

LEOPOLD MANGELMANN

Wat zeggen die mensen daar eigenlijk.

MENEER MANGELMANN

Die blijven 't zeggen, Jeruzalem blijft volgend jaar.

LEOPOLD MANGELMANN

Waarom volgend jaar. Zolang kan ik niet wachten. Ik ben aan 't stikken.

MENEER MANGELMANN

We wachten al zesduizend jaar.

MEVROUW MANGELMANN

Dat komt door mensen als jouw vader. Anders waren we al lang in Jeruzalem geweest.

MENEER MANGELMANN

Kunnen jullie nu eindelijk beginnen.

MEVROUW MANGELMANN

Nee, nu zeg ik niets meer.

LEOPOLD MANGELMANN

Waarom gaan we niet weg.

MENEER MANGELMANN

In Jeruzalem is het heel heet. Ik kan niet tegen de hitte. Bovendien ben ik een Europeaan.

MEVROUW MANGELMANN

Je bent een onmens.

LEOPOLD MANGELMANN

Laten we weggaan.

MENEER MANGELMANN

We kunnen niet blijven weggaan. Nu zijn we hier, nu blijven we hier een tijdje.

MEVROUW MANGELMANN

Eet toch wat. Oh god laat ze wat van mijn taart eten.

LEOPOLD MANGELMANN

Jeruzalem, stad van goud.

MENEER MANGELMANN

Ga niet gek doen.

LEOPOLD MANGELMANN

We hebben geen tijd.

MENEER MANGELMANN

We gaan ons niet haasten.

LEOPOLD MANGELMANN

Ik wil niet als lijk in Jeruzalem aankomen.

MEVROUW MANGELMANN

Eet dan wat.

LEOPOLD MANGELMANN

Als we gaan, kunnen we onze winterjassen verkopen.

MENEER MANGELMANN

We houden onze winterjassen aan.

LEOPOLD MANGELMANN

We lopen in korte broeken.

MENEER MANGELMANN

Kunnen we nu eindelijk gaan slapen.

LEOPOLD MANGELMANN

We plukken maïs.

MENEER MANGELMANN

Ik pluk geen maïs.

LEOPOLD MANGELMANN

We hebben geen tijd.

MENEER MANGELMANN

Ik wil rust. Hier wil ik rust.

MEVROUW MANGELMANN

De rabbijnen zeggen dat alles erop wijst dat de Messias naar ons op weg is.

MENEER MANGELMANN

Luister toch niet naar de rabbijnen.

MEVROUW MANGELMANN

Je vader denkt dat God dood is.

LEOPOLD MANGELMANN

Is dat zo.

MENEER MANGELMANN

Ik wil er niets over zeggen.

LEOPOLD MANGELMANN

Door jullie komen we nergens aan.

MENEER MANGELMANN

We hopen dat we ergens aankomen.

LEOPOLD MANGELMANN

Waarom huilen jullie altijd. Waarom kunnen we nooit eens eten zonder dat een van jullie huilt. Jullie hebben mijn hele leven gehuild.

MENEER MANGELMANN

Maar we zijn blij dat we nergens aankomen.

MEVROUW MANGELMANN

Als ik dat allemaal alleen moet eten, doe ik vannacht geen oog dicht van de buikpijn.

LEOPOLD MANGELMANN

Waarom huilt hij.

MEVROUW MANGELMANN

Hij vraagt waarom je huilt.

MENEER MANGELMANN

Waarom ja waarom.

LEOPOLD MANGELMANN

Nou.

MENEER MANGELMANN

Je zou vijfduizend jaar moeten worden om om alles te kunnen huilen waarom gehuild zou moeten worden en dan nog zou het te weinig zijn. Alleen al om een meisje dat wegliep over een groot plein dat niet meer bestaat zou ik vijf jaar willen zitten en huilen.

LEOPOLD MANGELMANN

Vijfduizend jaar huilen. Dan wil ik dood.

MEVROUW MANGELMANN

Bezondig je niet ongeluksvogel.

LEOPOLD MANGELMANN

Ik stik in jouw vlees. Ik ga dood.

MEVROUW MANGELMANN

Dit is het beste vlees dat ik kon krijgen. Hoe durf je dat niet op te eten. Jij gaat nog heel lang leven. Zo makkelijk kom je er niet van af.

MENEER MANGELMANN

Je kan niet koken. Daar heeft hij wel gelijk in.

MEVROUW MANGELMANN

Jullie zijn zwijnen.

Was je maar nooit op de wereld gekomen.

MENEER MANGELMANN

Maar met dat gespuug moet het ook afgelopen zijn.

LEOPOLD MANGELMANN

Ik stik. En als jij huilt mag ik spugen.

MENEER MANGELMANN

Doe de deur tenminste dicht. Het tocht.

LEOPOLD MANGELMANN

Waarom. Ik vergeet de deuren dicht te doen. Ik ben met andere dingen bezig.

MENEER MANGELMANN

Ik stook voor niets.

MEVROUW MANGELMANN

Laten we nog maar een stukje appel eten.

LEOPOLD MANGELMANN

Ik kan mijn lepel niet meer optillen.

MENEER MANGELMANN

Waarom wil je zo graag ziek zijn. Denk je dat het leuk is om je lepel niet meer op te kunnen tillen.

LEOPOLD MANGELMANN

Ik ben ziek. Waarom wil je zo graag huilen.